

[Boligministeren.]

ger, der viser virkningen for forskellige indkomstgrupper og husstandssammensætninger. Det foreløbige resultat af disse beregninger synes at vise, at ved huslejer på 9.000 kr. årlig og derunder vil forslaget reelt være uden betydning, hvorimod det vil betyde en vis forbedring for husstande med en leje på omkring 13.000 kr., men kun hvor det drejer sig om husstande med et eller flere børn.

Efter et foreløbigt, men — det må erkendes — temmelig groft skøn vil de foreslåede ændringer af boligsikringsloven medføre årlige merudgifter af en størrelsesorden på omkring 100 mill. kr., og det siger sig selv, at en sådan merudgift vil være økonomisk byrdefuld for samfundet. Jeg er imidlertid naturligvis villig til at drøfte forslagens enkeltheder under de kommende udvalgsforhandlinger og herunder også stille til rådighed de beregningseksempler, som vi har foretaget i boligministeriet, ligesom jeg i det hele taget kan erklære, at enhver saglig drøftelse af boligproblematikken altid vil møde regeringens åbne interesse og velvillige holdning.

Må jeg dernæst gøre nogle bemærkninger om de tre lovforslag, som fru Hanne Reintoft har fremsat.

Ligesom socialdemokratiet foreslår fru Hanne Reintoft, at de genudlejningsforhøjelser i almenbygget og privat byggeri, som folketinget vedtog i sommer, nu skal ophæves. Jeg kan herom henvise til, hvad jeg lige har sagt i anledning af det analoge socialdemokratiske forslag.

Jeg vil dog sige til fru Hanne Reintoft, at hun, så vidt jeg kan bedømme det, har misforstået reglerne om genudlejningsforhøjelser, idet disse går ud på, at lejen for den enkelte lejlighed kun kan forhøjes én gang; senere genudlejning af samme lejlighed medfører således ikke yderligere lejeforhøjelser. Derfor er de betragtninger, som fru Hanne Reintoft har gjort om, hvilke ekstra lejeudgifter disse forslag vil medføre, heller ikke realistiske.

Endvidere har fru Hanne Reintoft fremsat forslag om ændringer af lov om leje. Forslaget vedrører dels lejekontraktens affattelse, dels spørgsmålet om adgang til lejeforhøjelse, når ejendomsskatter og offentlige afgifter stiger.

Forslaget vedrørende lejeaftalen går

nærmere ud på, at man ikke længere skal kunne fravige lejelovens bestemmelser. Hvis dette forslag gennemføres, synes der ikke at være behov for at autorisere lejekontrakter overhovedet. Forslaget må indebære, at alle lejeaftaler i så fald skal indgås på samme vilkår, og der bliver altså ikke plads til de afvigelser, som ikke blot udlejerne, men også lejerne erkender nødvendigheden af. Hvis forslaget gennemføres, kan der eksempelvis ikke være tale om, at der træffes aftaler om, at en lejer skal vedligeholde sin lejlighed selv. Det er jo en ordening, som er almindelig i alt byggeri, såvel almenbygget som privat byggeri, og jeg ville for så vidt være taknemlig, hvis fru Hanne Reintoft ville udtale sig om, hvorvidt forslaget skal opfattes, som jeg her har gjort det. Jeg tror, at de mange forskellige former for lejeaftaler, som vi har i samfundet, lige fra aftaler om udlejning af enkeltværelser til aftaler om hele ejendomme, f. eks. kontorer eller andre erhvervsvirksomheder, bevirker, at det er nødvendigt at give parterne en vis frihed på dette område, og jeg kan derfor ikke tænke mig, at det kan være tilrådeligt med så stramme regler, som en gennemførelse af fru Hanne Reintofts forslag ville indebære.

Forslaget til ændring i reglen om lejeforhøjelse ved skatteforhøjelse går ud på, at de skatter, der skyldes forøgelse af ejendomsværdien, ikke kan overvælttes på lejerne. Må jeg nævne, at den gældende lovs § 43, der giver mulighed for, at ejendomsskat kan udlignes på lejerne, er tilvejebragt efter forhandling mellem grundejernes og lejernes organisationer. Man har tidligere haft den begrænsning, som nu på ny foreslås, men den blev opgivet, da den førte til åbenbart urimelige resultater. Eksempelvis er det vanskeligt at se, hvilken skat der skal kunne overvælttes i en situation, hvor ejendomsværdien stiger og kommunen som følge heraf nedsætter grundskyldpromillen. Det må også erindres, at den gældende lovs regler om, at alle skatteforhøjelser kan udlignes, modsvares af en bestemmelse om, at lejen skal nedsættes i tilfælde af nedsættelse eller bortfald af ejendomsskatter. Hvis vi følger fru Hanne Reintofts forslag, vil vi i et bundet lejemarked forringe ejendommens driftsresultat væsentligt, ikke blot i de private ejendomme, men også i det almenbygget byggeri, for jeg går ud fra, at reglerne